

pr. Kg., og man saa forhøjer denne Indførselstold til 5,9 — det er altsaa en højere Told for dem, der ville indføre Sukker til privat Raffinaderibrug —, og naar vi saa sige, at Sukkerfabrikkerne nu kun skulle betale en Afgift af 4,95, naar der gaar Sukker fra selve Fabrikkerne over til Raffinaderibrug, hvor de før skulde betale 5,2, saa forstaar jeg ikke, at det ikke er en Forhøjelse af Beskyttelsen, der her sker, ud over den, Fabrikkerne havde før; Forhøjelsen bliver omtrent 1 Øre pr. Kg. eller nøjagtig 0,95 Øre mere end tidligere. Hvis det ikke er en Forhøjelse, forstaar jeg ikke Tal. Men jeg skal tilføje, at jeg ikke ønsker her at debattere Sukkerroedyrernes Stilling; den holder jeg helt udenfor. Jeg har aldrig troet, at det var nødvendigt at vi skulde give en Beskyttelse til de Landmænd, der sidde inde med de allerfedeste Jorder i Danmark.

Borghjerg: Selvfølgelig er det mig ganske klart, at Sukkertoldsatserne maa sammenholdes med Sukkerafgiftssatserne. Det er ogsaa det, jeg har sagt. Spændvidden mellem Afgiften for indenlandsk Roesukker og Indførselstolden var efter Folketingets Forslag i Fjor 0,30. Det er den Spænding, hvormed man udmaaler Beskyttelsen. Den er ved Landstingets Forslag sat op til 0,95, altsaa til mere end det tredobbelte. Det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) kan ikke faa nogen til at tro, at det ikke skulde være en Forhøjelse af Beskyttelsen, af Beskattningen, men kun en Omlægning indenfor givne Rammer. Nej, det er helt andre Rammer, det er en ganske anderledes høj Beskyttelse, der her foreslaas. Deri har det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen) aabenbart Ret overfor det ærede Medlem.

N. P. Jensen: Den samlede Sukkerbeskyttelse var efter Forslaget i Fjor 4,8, nemlig Afstanden fra 5,2 og op til 10. Af disse 4,8 havde i Fjor Sukkerroedyrkerne 0,30, som det ærede Medlem sagde, og denne Spændvidde er nu forhøjet fra 0,30 til 0,95, Resten havde Sukkerfabrikkerne, og Resten have de ogsaa efter det foreliggende Ændringsforslag. Men naar Summen 4,8 i Fjor fordeltes saaledes, at Sukkerroedyrkerne kun have 0,30, men Fabrikkerne Resten, behøver det ikke at være, og er i dette Tilfælde faktisk ikke, nogen som helst Forhøjelse af Sukkerbeskyttelsen, at vi tage noget mere af den samlede Sum og give til Sukkerroedyrkerne, saa de faa 0,95 i Stedet for 0,30.

Maa jeg gøre det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) opmærksom paa, at Tolden for Raasukker til Raffinaderibrug, som i Fjor blev sat til 5,5, er bleven sat op til 5,9. Det betragter det ærede Medlem som en Ulykke (*Rasmus Hansen*: Nej, som en Forhøjelse). Naa, som en Forhøjelse, men samtidig havde det ærede Medlem fat i Tallene paa Afgiftssiden, hvor der var en Nedgang af 5,2 til 4,95, det var ogsaa en Ulykke! Jeg tror nærmest, det er det ærede Medlem, der ikke forstaar Tallene. Naar vi sætte dem op, er det galt, og naar vi sætte dem ned, er det ogsaa galt.

Rasmus Hansen: Jeg har pointeret ganske bestemt, at Beskyttelsen for Sukkerfabrikkerne bliver større efter de Tal her, det kan ikke modbevises.

N. P. Jensen: Vil det ærede Medlem da paavise mig, paa hvilke Steder de danske Sukkerfabrikker have faaet en højere Spændvidde, end de have haft før — det er dem, det drejer sig om her. At Summen af det hele, baade for Fabrikernes og Sukkerroedyrernes Vedkommende, skulde være en forøget Beskyttelse, det er altsaa det, det ærede Medlem paastaar. At den ene Del har faaet, ved jeg meget vel. Den have vi givet — som der var Tale om før mellem det ærede Medlem for København 5te Valgkreds (Borghjerg) og mig — paa de andres Bekostning. Men deraf følger ikke, at Helheden er bleven forhøjet. Det er den ganske afgjort ikke.

Rasmus Hansen: Jeg synes, det ærede Medlem er begyndt at trække lidt i Land. Han indrømmer nu, at den ene Del har faaet nogen Beskyttelse, det er altsaa Sukkerfabrikkerne. (*N. P. Jensen*: Nej.) Sukkerroedyrkerne holder jeg helt udenfor. Jeg har udtalt klart og bestemt, at jeg mener, vi ikke behøve at give nogen Beskyttelse for de Landmænd, der sidde inde med de allerfedeste Jorder i Danmark. Men det er et rent og klart Faktum, at naar Indførselstolden er forhøjet for de private Raffinaderier, som indføre Sukker til Raffinaderibrug, og Afgiften paa det Sukker, som Fabrikkerne producere, og som gaar over i Raffinaderierne, bliver nedsat, saa at Spændvidden bliver større, bliver Beskyttelsen for Fabrikkerne større, end den er i Øjeblikket, i alt Fald overfor de private Raffinaderier. Det kan ingen modbevise. Tallene ere klare og bestemte.